

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRETPLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.— OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 7.

Šibenik, 14. veljače 1937.

RUKOPISI SE NE VRACAJU — ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Socijalne dužnosti

Jednom iz najsvetijih ustiju, išla je riječ: *Uvijek će biti siromaha.* — To je Kristova riječ. Tu riječ mnogi zlorabe, tumačeći po »evanđelju« koje je samo njovo, a ne Božje, Kristovo.

Što znači Gospodinova izjava: *Uvijek ćete imati siromaha sa sobom?* Zar to, da uistinu mora biti onih koji će ići u poderotina i koji će gladni i iznemogli, kao i drugi beskućnici, lunjati po ulicama?

Tako Krist nije mislio! Tako isle samo navčine i oni koji se lmetnuše od Njegove divne nace!

Ne samo što ne mora biti gladnih ni golih, nego i u kršćanskom društvu, opće ne bi smjelo biti. kažemo: ne bi smjelo! — jer najavnija je i najveća zapovijed krantstva: *Ljubav prema Bogu i emu bližnjemu.* A pod krovom uzvišene zapovijedi ne bi se io nalaziti nijedan kome su usta ažna od žedi i kome su oči upale i gladi; nijedan kome golo tijelo oviruje kroz poderotine!

Nu što ne bi smjelo biti, to st! Ta strašna činjenica nas, sa akog cestnog ugla, bude u oči, i i je ne možemo, ne smijemo i čemo zaniijekati!

A zašto je tako? Ljudi zaboraviše ili neće da aju koja je svrha i koje su grani- zemaljskih dobara i zasebnog etka. Zaboraviše ili neće da aju: da čovjek nije jedini ni vr- ni gospodar zemlje i njezinih odova. Da su svakom posjedni- nametnute, od Boga i od ljudi, ocijalne dužnosti. Da, za- avo, na ovoj zemlji, stvorenoj Boga, može biti samo upravite- a ne gospodar!

I, eto, to zaboravljanje i ta u volja je kriva strahovitoj soci- noj krizi koja već ispija zadnje otne sokove iz čovječanskih u- va.

Mnogi to ne znaju, ali još veći broj onih koji su svijesni toga. ijesni su bili toga i naši biskupi, d su, prilikom ovogodišnjih si- canjskih konferencija, sastavljali oje zajedničko pastirsko pismo, pravljeno svim katolicima u drža- To je pismo pravo socijalno mo, u kojemu, raspravljajući o rocima i posljedicama današnje onomske bijede, govore i o soci-

Zašto otpad od Crkve i Boga

Zavezi na dublje!

Zašto otpad od Crkve i Boga? Nemojmo se zaustavljati samo kod žalosnih konstatacija i sve svaljivati na pokvarenost modernog vremena; kako se naš čovjek pokvario i kako je postao opak.

Zavezi na dublje! A zašto je došlo do otpada? — Naša sela, koja su se ponosila svojim kršćanskim obilježjem, najednom su prekinula s prošlošću i s kršćanstvom ne računaju.

Naše kršćanstvo, katolicizam nape, već duga desetljeća živio je samo od tradicije i običaja; više je to bila vjera srca nego vjera koja bi i razum stavila u svoju službu. Nije bila vjera koja svoje žilavo korjenje pruža i prema srcu i prema mozgu, da ih plemeniti i hrani, nego je to bila vje- ra plitkoće, čije je korjenje bilo tanko i mršavo. Mi iz kršćanskih krajeva znamo što to znači plitkoća! I žega od nekoli- ko dana ispije sokove iz našeg krhkog vapnenca.

Kristovo evanđelje — ta nauka apsolutne vrijednosti — uglavnom je ostalo nepoznato. Neka iskrasne ijedan umnik i genij i pokuša dati ili otkri- ti tako savršenu nauku kao što je ona evanđelja! Neka se digne koji bi to htio konkurirati Kristu u savršenosti nauke kao što je to evanđeoska!

Nema ga i ne će ga biti! A kad je tako, koji drugi uzrok može biti, što se čovjek sadašnjice odriče kršćanstva a pribjegava dru- gim čisto oprečnim naukama, ako ne to — da je kršćanstvo krivo pretstav- ljano ili da uopće nije snažno prika- zano u svoj jačini svojoj. Ono prvo također stoji, i tiče se onih viših, ali još više stoji ovo drugo.

Kako drukčije možemo tumačiti, ako ne tako? Neka se pohvali ijedna nauka i sistem koji bi dali odgovor na sva pitanja kako ih to daje kršćanstvo. A kad se kršćanstvu u masama okreću leđa, koji može biti drugi uzrok osim onih koje smo istakli?

Borbe između dobra i zla je bilo i još uvijek će je biti. Kad je ne bi bilo, onda ne bismo kod čovjeka mogli govoriti o dobroti i plemenitosti, za- služi i kazni — o kazni pogotovo! Kršćanstvo tu borbu ne niječe, pače o

jalnim dužnostima privatnih po- sjednika prema članovima društva.

Svaki ima pravo na život, jer je zemlja za sve ljude stvorena. Za sve, bez razlike stazeža i umne na- darenosti — bolje reći prepredeno- sti — bez razlike vjere i narodno- sti. A zemlja je tolika i tako plod- na da bi mogla hraniti ne samo da- našnje čovječanstvo, nego još i mnoge milijune, pa i milijarde.

Pa ipak ih ne hrani! A to za- to, jer, dok jedni nemaju ni gdje bi glavu naslonili, drugi rasiplju, bez potrebe i bez pameti, na sve strane. Neki imaju previ-

njoj govori. Ali da zla u ovolikoj mje- ri ne smije biti, o tome su svi uvjereni. Na kršćanstvu je da zlo stegne i do- tjera na ono najmanje.

Uzroka i uzročica je mnogo, i o tomu bi se dalo govoriti. Sad ne priko- ravamo ni s desna ni s lijeva, nego sa- mo ističemo jedno i svijesni smo da istinu govorimo kad kažemo — da na- ma evanđelje nije ni približno prikaza- no onako kako bi to moralo biti.

Vjera srca, osjećaja i običaja — to je bilo naše kršćanstvo. Pljeva, a ne puno pšenično zrno koje ne razno- si vjetar. Može doći vjetar i vjhor, pu- nim zrnom se može koji čas poigrati i premjestiti ga i staviti u drukčiji po- ložaj, ali puno zrno ostaje na zemlji, pada na tlo iz koga je i niklo.

I naš katolicizam, katolicizam na- šeg sela i grada, da je bio zdravo pše- nično zrno, ni vjhoru ni oluje ne bi mu bili nanijeli kobnih posljedica. Ni parola ni blještavilo ne bi mogle a ma baš ništa ušćariti, da je naš katolici- zam bio temeljen snažno i duboko kao što je snažno i duboka nauka kršćan- stva.

Na pogreškama se uvijek učimo i možemo se naučiti, ako hoćemo.

I jer razumijemo uzroke, a znamo za posljedice, idemo u dubinu i širinu. Stvaramo lučonoše i propovjednike ri- ječi i života koji će kršćan- stvo iznijeti u punom, snaž- nom i dubokom njegovom sa- držaju.

Junior

Katoličke pobjede

NOVI USPJEH ŽOSISTA

Prije pet godina su žosisti vodili veliku akciju da se poboljša stanje mladih radnika u vojsci. Poslali su „Otvoreno pismo svima parlamentar- cima“ u kojemu su zahtijevali da novi vojnički zakon bolje pazi na hranu, zdravlje, da se ukloni surovost i bolji nadzor vrši nad moralom.

I nedavno je belgijski parlamenat i senat raspravljao o novom vojničkom zakonu. Na raspravi je senator Alle- waert rekao: „Još uvijek ustrajem na zahtjevima, koje su nam žosisti poslali.

še, a drugi premalo ili ni- šta!

Čovjek kao jedino ovozemno razumno biće, postavljen je da upravlja zemljom. A on, iako je, po sebi, razuman, s njom nerazum- no upravlja. Mjesto da suvi- šak dijeli potrebima, on se baš tim suviškom služi da potrebne i nezaštice- ne još jače prignječi, iz- gladni, iogoli!

Odatle, eto, sva bijeda. Oda- tle plač i jaukanje mnogih.

Glas socijalne pravde je druk- čiji. On, uime Evanđelja, koje je

Ne smijemo raspolagati sa životom naše omladine, a da joj ne damo sve moralne i materijalne uvjete, koji će joj osigurati doličan život“. Parlame- nat i senat su se na svojim sjednicama pokazali prijaznima prema tim zahtje- vima, i ministar predsjednik Van Ze- eland je u svom govoru obećao te re- forme.

Kad su žosisti doznali za obećane reforme, velikim slovima su pisali u svojim listovima: „Sva stručna i po- litička poboljšanja vode u propast i ropstvo, ako mladi radnici nisu pro- žeti mišlju svoje osobne i socijalne, vječne i najviše vrijednosti“.

To je jedan novi uspjeh, nova pobjeda žosista. Pokazali su da se zauzimlju za prave stručne interese. I na drugoj strani se vode „borbe za stručne interese“ kod kojih je prva i zadnja riječ: štrajk! Kominternu sa štrajkovima, sabotažama i demonstra- cijama predstavlja se bijednim masa- ma kao jedina spasiteljica sviju pro- letaraca.

PROTESTANTI MOLE ZA PAPU

Kolikli ugled ima sv. Stolica na osobiti se način vidjelo ovih dana pri- likom bolesti sv. Oca Pape. „Osserva- tore Romano“ piše: „Nekatolički li- stovi u Kanadi posvećuju zdravstven- om stanju sv. Oca opširne izvještaje i izriču složno nadu za njegovo ozdrav- ljenje. Mnogi su protestantski pastori, kako izvješćuju kanadski listovi, pozva- li svoje vjernike, da se mole za ozdrav- ljenje sv. Oca“.

I doista u mnogim nekatoličkim crkvama se moli za Papu. Mnogi ne- katolički propovjednici pozivaju svoje stado, da moli za Papu. Biskup meto- dističke episkopalne crkve Lym Wal- dorf je izjavio: „Mi protestanti mol- ićemo jednako kao i katolici zaje- dnički za zdravlje Papino, jer mi se di- vimo njegovim uistinu odličnim spo- sobnostima jednoga vode!“

Biskup episkopalne crkve u Chi- cagu je rekao: „Episkopalna crkva sje- dinjuje se sa svima kršćanskim opći- nama u molitvi za zdravlje odličnoga biskupa Rima. On je dokazao, da je njegovo veličajno vodstvo neizrecivo blagoslovno za milijune ljudi u našim tjeskobnim vremenima!“

JEDNO OBRAĆENJE

Svaki, koji traži trijezno i raz- borito istinu, nalazi je jedino u kato-

katolička Crkva uvijek pravo ra- zumijevala i vjerno propovijedala, dovikuje: Nije pošteno i ni- je dopušteno uživati na račun drugih! A svi koji, dok ima siromaha i beskućnika, previše raskošno žive, žive na ra- čin drugih, na ledima baš tih siro- maha i beskućnika!

Gaženje socijalne pravde se okrutno osvećuje, i njezin gromot- ni glas neće niko moći zaglušiti. Taj glas su sada pojačali i naši bi- skupi, samo, da u svima nama nađe dovoljno odjeka.

Ig.

